

112

HIZTEGI BATUA

a – abolizionista¹

a 1 “a” letraren izena.

a 2 interj.: *a!*

aaiundar (herritarra).

aba* e. aita (elizgizonaren titulua).

ababor iz. (batez ere leku-denborazko kasuetan erabilia): *ababorrean ur-zulo bat dago*.

abade iz. 1 ‘monasterioko burua’. 2 *Bizk.* ‘apaiza’.

abade egin *Bizk.* ‘apaiz egin’.

abade(-)etxe *Bizk.* ‘apaiz etxea’.

abade nagusi *Bizk.* ‘apaiz nagusia, apaizburua’.

abadegai iz. *Bizk.* ‘apaizgaia’.

abadeki iz. ‘apaizgaia’.

abadesa

abadetasun iz. 1 ‘monasterioko buruaren kargua eta egitekoa’. 2 *Bizk.* ‘apaizgoa’.

abadetu, abade(tu), abadetzen. *da/du* ad. 1 ‘monasterioko buru egin’, 2 *Bizk.* ‘apaiz egin’.

abadetza iz. 1 ‘monasterioko buruaren kargua eta egitekoa’. 2 *Bizk.* ‘apaizgoa’.

abadia

abadot iz. *Zah. g.er.* ‘liztorra’.

abagune

abaila iz. ‘abiada, oldarra’.

abaildu, abail, abailtzen. *da/du* ad. 1 ‘leher egin, nekatu’. 2 ‘pisuaz makurtu’.

abaildura

abakando iz. *Homarus gammarus*.

abako iz. 1 ‘ariketa aritmetikoak egiteko taula boladuna’. 2 ‘kapitelaren goialdea’.

abal iz. *Zuz.* ‘bermea’.

abala eman

abal(-)emaita *Zuz.* ‘abala ematen duena’.

abalatu* e. abala eman.

abaldun iz. *Zuz.* ‘abala eman zaion pertsona’.

abalkide

abandonatu, abandona, abandonatzen. *du* ad. 1 *Zuz.* ‘pertsonak, gauzak edo ekintzak utzi, babesik gabe jarri’. 2 h. *utzi; alde batera utzi, bertan behera utzi*.

abandonu

abangoardia

abangoardismo

abangoardista

abaniko iz. *Heg. h. haizemaile*.

abant

abantean adlg. ‘arraunean arrurera eginez’.

abant egin ‘arraunean arrurera egin’.

abantada iz. 1 ‘bultzada, abiada’. 2 ‘(besoaz-edo egindako) kolpe-keinua’.

abantaila

abantaila eraman *Zah.* ‘aldea atera’.

¹ Arau honek osatu eta eguneratu egiten du 44. Arauan argitaratutako Hiztegi Batuko zerrenda, a - abolizionista tarteko hitzei dagokienez. Arau berria da, beraz, kontuan hartzekoan.

- abantailatsu** izond. *Sin. abantailos.*
abantailatu, abantaila(tu), abantailatzen. *Ipar. Zah.*
abantailos *Ipar.* izond. *Sin. abantailatsu.*
abantari iz. ‘arraunlaria’.
abantatzu, abantza, abantatzten. *Ipar. da/du ad. Herr. h. aitzinatu, aurreratu.*
abantzu 1 adlag. *Ipar. eta Naf.* ‘kasik, ia’: *abantzu bi urte baditu hemen garela.*
abantzu izan *da ad.* ‘azkenetan izan, hil hurran izan’.
abantzu 2 iz. *Ipar.* ‘aurrerapena, aitzinamendua’.
abantzuño ‘ia-ia’.
abao iz. *Bizk. Sin. abaraska.*
abar ‘adar txikia’.
eta abar (*eta abar luze bat kalko desegokia da; erabil horren ordez eta abar, eta abar*).
abaraska iz. *Sin. abao.*
abaritz iz. *Quercus coccifera.*
abarizia *Zah.*
abariziostz izond. *Ipar. Zah.*
abarizti iz. ‘abaritz basoa’.
abarka
abarkadun ‘baserritarra’.
abarkagile
abarkagintza
abarketa ‘espartina’.
abarketari iz.
abaro iz. ‘itzala, aterbea, babesia’.
abaro egin ‘atseden hartu, eguzki-galdatik babestuz’. *Sin. abaroan egon.*
abaroan egon
abarrazkitu, abarraki, abarrakitzen. *da/du ad.* ‘suntsitu’.
abarreria iz. *g.er.*
abarrikatu *Naf.* ‘abarrazkitu’.
abarrots* e. *harrabots.*
abartegi
abartsu
abartu, abar(tu), abartzen. *da ad.* ‘adarkatu’: *damurik, hainbeste adaxkatara da abartua gure euskara zaharra!*
abasberuan* e. **abespeluan.**
abasto adlag. *Herr.* ‘ugari; nahikoa’.
abastu* e. **abasto.**
abat iz. *Batez ere Bizk. h. abade.*
abata iz. ‘usoak erakartzeko edo jaitsarazteko hegazti-irudia’.
abatari iz.
abatetxe* e. **abade(-)etxe.**
abatz
abazuza* e. **babazuza.**
abdikatu, abdika, abdikatzen. *du ad.*
abdomen
abdominal izond. *Anat.*
abduktore izond. *Anat.*
abede* *Batz.* e. alfabeto.
abegi
abegitsu
abel xehe* e. **abere xehe.**
abelazkuntza
abelbide
abelburu
abeldi* *Batz.* e. fauna.
abeldun
abelera iz. *Gip.* ‘egoera’.

abeletxe
abelgorri
abelgorriki iz.
abeltegi
abeltxe* e. abere xehe.
abeltzain
abeltzaintza
abemaria iz.: hiru abemaria errezzatu zituen; abemarietan geratu dadila danbolina. Sin. agurmaria.
abemaria(-)ezkila Sin. ilun-ezkila.
abemarietako iz.: dorreko kanpaiak abemarietako jo zuenean.
abenda iz. g.er. h. arraza.
abenderri* e. nazio.
abendu 1 iz. 1 ‘urtearen hamabigarren hila’. 2 ‘Liturgia urteko lehen aldia, Gabonak aurrekoia’.
abendu 2 iz. Bizk. ‘mirua’.
abendualdi
abenida* Sain. e. etorbide, hiribide.
abeniko iz. Zah. ‘hitzarmena’.
abenitu, abeni, abenitzen. da ad. Zah. ‘elkar hartu, ondo konpondu’.
abenka
abentura
abenturazale
aber* Sain. e. ea.
aberaspide
aberaskarri
aberaska* e. abaraska.
aberaskeria iz.: euskararen aberastasunak eta aberaskeriarak.
aberaski 1 adlag.
aberaski 2 iz. g.er. ‘aberastasuna, ondasuna’.
aberaskume
aberaspide* e. aberaspide.
aberastasun
aberaste iz.: uranioaren aberastea.
aberastu, aberats/aberastu, aberasten. da/du ad.
aberats
aberatsaile* e. aberasgarri.
abere

- abere-hiltzaile iz.
- abere(-)lapur
- abere larri
- abere(-)talde
- abere xehe ‘ardia eta ahuntza’.

aberekiera
aberekiko 1 adlag. ‘abereen eran’.
aberekiko 2 iz. ‘abere-okela’.
aberekiko 3 iz. eta izond. g.er. ‘abereen moduan jokatzen den pertsona’: horrela, bere izaera aberekia ase zuen.
aberetasun
aberetiar izond. Sin. aberezko.
aberetu, abere(tu), aberetzen. da/du ad. ‘gizakia abereen antzeko bihurtu, hauen tasunak hartuz’.
aberezko izlag.: ixura basati eta aberezko. Sin. aberetiar.
aberia iz. 1 h. matxura. 2 ‘kalte handia’.
aberkide
aberkoi izond.: olerki aberkoiak.
aberrazio Tekn.
aberrri

- Aberri(-)egun

aberrigabe izond.

- aberriratu, aberrira, aberriratzen. *da/du* ad.
- abertimendu** iz. *Ipar. Herr. h. abisu.*
- abertitu, aberri, abertitzen. *du* ad. *Herr. h. ohartarazi, jakinarazi, abisatu.*
- abertzale**
- abertzalekeria
- abertzetaletasun
- abertzaletu, abertzale(tu), abertzetaletzen. *da/du* ad. ‘abertzale bihurtu’.
- abes* e. abesti, kantu.
- abesbatza**
- abeslari
- abespeluan adlg. *Bizk.* ‘jo ta ke’.
- abestalde**
- abestaldi iz. ‘kantaldia’.
- abesti
- abestu, abes, abesten. *du* ad.
- abeze 1* e. alfabeto.
- abeze 2 iz. ‘hasi-masiak’: *abezean da oraindik ikasgai honetan.*
- abiaburu**
- abiada**
- abiadan: *abiadan atera zen etxetik.*
- abiadore* e. pilotu, hegazkinları.
- abiadura** iz.1 *Ipar. eta Naf.* ‘hastapena’. 2 *Heg.* ‘lastertasuna’.
- (abiadura-) aldagailu
- abiadura(-)neurgailu
- abiadura(-)palanka
- abiagailu ‘motorra abiartzeko gailua’.
- abiagune**
- abialdi**
- abiamen** iz. batez ere *Ipar.* 1 ‘hasiera’: *abiamen ezin hobea hartu du [ikuskizun handiak].* 2 ‘prestaera’: *heldu den igandean ditugu herriko festak; ez nolanahikoak, abiamenen arabera.*
- abian adig. 1: *lan hau abian jarri zen eguna; joateko abian da.* 2 ‘berehala’: *otoi errozu abian.*
- abiapuntu**
- abiarazi, abiaraz, abiarazten. *du* ad.
- abiarazle iz.: *Windows abiarazlea.*
- abiasari iz. ‘taxietan, abiatzeagatik ordaintzen den diru-kopurua’.
- abiatu, abia, abiatzen. *da/du* ad.: *jendarmeek ikerketak abiatuak dituzte.*
- abiatze**
- abiazio**
- abidjandar (herritarra).
- abil**
- abildu, abil(du), abiltzen. *da* ad. ‘trebatu’.
- abilezia**
- abilidade iz. *Herr.* ‘abilezia, trebetasuna’.
- abilki**
- abio iz. *Zub.*
- abioi h. *hegazkin, aireko.*
- abioneta* e. *hegazkin txiki, turismo(-)hegazkin, kirol(-)hegazkin.*
- abisal**
- abisatu, abisa, abisatzen. *du* (*Ipar.*) edo *dio* (*Heg.*) ad.
- abisu**
- abitu**
- abitua hartu
- abitu(-)hartze
- abixoi iz. *Atherina sp.*
- abizari**
- abizen iz. ‘pertsonen deitura’.
- ablatibo**

ablatio
abokatu
abokatutza
abolitu, aboli, abolitzen. *du ad. Sin. ezeztatu.*
abolizio *Sin. ezeztatze.*
abolitionismo
abolitionista

(Euskaltzaindiak, Donostian, 2001eko urtarrilaren 26an eta,
Iruñean, 2001eko martxoaren 30ean onartua)